

- obciążenie Unipapel Industria, Comercio y Servicios, SL kosztami postępowania;
- zawieszenie postępowania do chwili wydania przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej orzeczenia w postępowaniu dotyczącym wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym skierowanego przez Högsta domstolen (Szwecja) w dniu 7 grudnia 2015 r. w sprawie Länsförsäkringar AB/A/S Matek (sprawa C-654/15).

Podniesiony zarzut

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 4 marca 2016 r. – Dröge i in./Komisja

(Sprawa T-142/16)

(2016/C 211/69)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Katharina Dröge (Berlin, Niemcy), Britta Haßelmann (Berlin) i Anton Hofreiter (Berlin) (przedstawiciel: profesor W. Cremer)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności – ewentualnie stwierdzenie niezgodności z prawem Unii Europejskiej – oświadczenia woli pozwanej – nieopublikowanego i wrażonego w formie ustnej – w związku z zawarciem wiążącej strony umowy międzynarodowej – Unię Europejską i Stany Zjednoczone Ameryki, odnośnie do sposobów dostępu do dokumentów dotyczących negocjacji w sprawie transatlantyckiego partnerstwa w dziedzinie handlu i inwestycji (tzw. „dokumenty TTIP”) w zakresie, w jakim posłom parlamentów państw członkowskich bez wyjątku zakazuje się przebywania w asyście (legitymujących się odpowiednim certyfikatem bezpieczeństwa) współpracowników włącznie ze współpracownikami frakcji parlamentarnych podczas wglądu w dokumenty TTIP w specjalnie przygotowanych w tym celu czytelnikach w związku z TTIP (zob. w przedmiocie systemu dostępu załącznik III do dokumentu Rady nr 14029/15);
- Stwierdzenie nieważności mającej związek z ww. oświadczeniem woli uprzedniej i nieopublikowanej (wyrażonej w ustnej formie) decyzji pozwanej w przedmiocie zgody na umowę (zwaną dalej „decyzją zezwalającą”) w zakresie, w jakim posłom parlamentów państw członkowskich bez wyjątku zakazuje się przebywania w asyście (legitymujących się odpowiednim certyfikatem bezpieczeństwa) współpracowników włącznie ze współpracownikami frakcji parlamentarnych podczas wglądu w dokumenty TTIP w specjalnie przygotowanych w tym celu czytelnikach w związku z TTIP;
- Stwierdzenie nieważności (ustnej) decyzji pozwanej w następstwie zawarcia umowy lub niewiążącego uzgodnienia politycznego ze Stanami Zjednoczonymi Ameryki w sprawie systemu dostępu do TTIP i zarządzającej ten system jako wiążący w świetle prawa Unii (tzw. „decyzja zarządzająca”) w zakresie, w jakim posłom parlamentów państw członkowskich bez wyjątku zakazuje się przebywania w asyście (legitymujących się odpowiednim certyfikatem bezpieczeństwa) współpracowników włącznie ze współpracownikami frakcji parlamentarnych podczas wglądu w dokumenty TTIP w specjalnie przygotowanych w tym celu czytelnikach w związku z TTIP;
- Obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczy naruszenia art. 10 ust. 3 zd. 2 TUE w zw. z art. 1 akapit drugi TUE

Skarżący podnoszą, że art. 10 ust. 3 zd. 2 TUE uzasadnia dla Unii i jej instytucji obiektywny z prawnego punktu widzenia nakaz podejmowania decyzji w sposób jak najbardziej otwarty. Owy ustanowiony w art. 1 akapit drugi TUE i zorientowany na możliwie największą przejrzystość w działaniu Unii nakaz optymalizacji daje się jednak pokonać w ten sposób, że w danym wypadku można jemu przeciwstawić prawny wzgląd pod postacią uzasadnionego celu prawa Unii i wówczas ograniczenie dla jego osiągnięcia jest odpowiednie, konieczne i proporcjonalne. W odniesieniu do posłów krajowych przy wyłączonej możliwości asysty przez legitymujących się certyfikatem bezpieczeństwa współpracowników frakcji parlamentarnej przy dostępie do dokumentów TTIP takie podstawy nie istnieją.

Ponadto nie jest możliwe uzasadnienie dla sytuacji, gdy obywatele Unii nie mają dostępu do dokumentów TTIP w taki sposób, w jaki są wystawione w czytelnich w związku TTIP.

Dodatkowo naruszenie art. 10 ust. 3 zd. 2 TUE istnieje już dlatego, że udzielony pozwanej mandat negocjacyjny TTIP rozciąga się na obszary, wchodzące w kompetencje państw członkowskich.

2. Zarzut drugi dotyczy naruszenia art. 15 ust. 1 TFUE w zw. z art. 1 ust. 2 TUE z powodów skazanych w ramach zarzutu pierwszego.

Skarga wniesiona w dniu 11 kwietnia 2016 r. – Spliethoff's Bevrachtingskantoor/Komisja

(Sprawa T-149/16)

(2016/C 211/70)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Spliethoff's Bevrachtingskantoor BV (Amsterdam, Niderlandy) (przedstawiciel: adwokat P. Glazener)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji C(2015) 5274 z dnia 31 lipca 2015 r., w której – w wyniku zaproszenia do składania wniosków ogłoszonego w dniu 11 września 2014 r. w oparciu o wieloletni program prac – ustalony został wykaz wniosków wybranych do uzyskania pomocy finansowej UE dotyczącej instrumentu „Łącząc Europę” (CEF) – sektor transportu;
- zobowiązanie Komisji do wydania, w ciągu 3 miesięcy od daty ogłoszenia wyroku Sądu, nowej decyzji w przedmiocie wniosku skarżącej, która będzie uwzględniać ten wyrok;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.